

« zurück blättern vor »

REWA subst. f., ab 1910; ‘Sandbank am Meeresgrund in Küstennähe’ –
‘ławica piasku na dnie morskim w pobliżu brzegu’: 1910 Chrzan.B.Kaszub.
14, DOR *Od Chałup ku “mewiej rewie” [ciągnie się] ławica, zwana “miejską
rewą”*. ◦ 1917 Sier.Ocean 186, DOR *Noc całą lawirowali, walcząc z wichurą
i prądami, niepewni, azali nie naskoczą lada chwila na ukrytą skałę
podwodną (...) nie ugrzęzną na płytkiej rewie*. – SW (gw.), DOR. ◊ **Etym:**
nhd. *Reff* subst. n., ‘sich lang hinstreckende Untiefe von Sand oder
Klippen’, GRI. ◊ **Konk:** ↑*rafa* I. ❖ Das Genus kommt vielleicht nach poln.
ławica, mit einem hyperkorrekten [w].

« zurück blättern vor »